

[Kurt Hansen]

»Hvad er ministerens holdning til, at arbejdsformidlingen medvirker til, at private virksomheder har lettere ved at frasortere bl.a. fagligt aktive?«

Begrundelse

B & W skal bruge 100 mand. Arbejdsformidlingen møder op på B & W med navne på arbejdsløse, heriblandt adskillige, der tidligere har været ansat på værftet.

B & W-ledelsen kunne på grund af arbejdsformidlingens »samarbejdsiver« frasortere en række navngivne personer, som ikke kunne ansættes – bl.a. en del tidligere ansatte.

Hokuspokus – effektivt samarbejde – effektiv frasortering – og sortlistning af fagligt aktive.

Besvarelse (18/3 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Som baggrund for besvarelsen af spørgsmålet er der indhentet udtalelser fra arbejdsformidlingen i København og fra arbejdsdirektoratet.

Det oplyses således, at der i tidsrummet august 1979 til januar 1980 løbende har været kontakt mellem B & W og AF-København, idet værftet påregnede at skulle udvide medarbejderstaben, bl.a. i stålsektionen, og derfor ønskede oplyst, hvorvidt en sådan udvidelse kunne forventes dækket gennem en henvendelse til AF, når den blev aktuel.

I januar 1980 oplyste B & W, at behovet, som måtte anslås til ca. 200 medarbejdere i stålsektionen, først ville blive aktuelt i tiden 1. april til 15. maj 1980, samt at en del af disse kunne rekrutteres blandt medarbejdere, som allerede var tilknyttet B & W, medens resten af behovet ønskedes dækket gennem AF.

I slutningen af januar 1980 aftaltes mellem B & W, Metal-København og AF den procedure, at ansættelserne skulle styres i forbindelse med det allerede etablerede samarbejde mellem Metal-København, Sammenslutningen af Arbejdsgivere inden for Jern- og Metalindustrien og AF om uddannelse af ledige med henblik på placering på arbejdsmarkedet.

Man ønskede i den forbindelse at undgå at fremsætte tilbud om uddannelsesmulighed

til en ledig sigtende mod et ansættelsesforhold, medmindre der forelå tilsagn om, at B & W kunne bruge den pågældende. Det blev af AF tilkendegivet, at denne fremgangsmåde måtte medføre, at AF gav de ledige, der havde været bragt i forslag over for B & W, og som virksomheden havde erklæret ikke at kunne bruge, underretning herom.

På baggrund af denne aftale afholdt AF og B & W et møde, hvor man, med henblik på at finde kvalificerede ledige og på at få en afklaring af uddannelsesbehovet, gennemgik de indtegnede arbejdssøgende på Metalområdet.

Mødets resultat blev senere resumeret i et brev fra AF til B & W med navne på dem, der kunne tilbydes uddannelse/ansættelse.

Efter bekræftelse fra virksomheden sendte AF navnene på de accepterede til Metal-København med henblik på indkaldelse af dem til informationsmøde.

De 52 metalarbejdere, der ikke var fundet egnede, blev af AF underrettet herom. Kopier af disse breve blev sendt til arbejdsløshedskassen, til de AF-kontorer, hvor de måtte stå tilmeldt, og til B & W.

På baggrund af de fremkomne oplysninger oplyser arbejdsdirektoratet, at den fulgte fremgangsmåde er usædvanlig i forhold til den måde, hvorpå AF normalt formidler kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere, men fremgangsmåden må ses i sammenhæng med ordrens størrelse, ønsket om at foretage en formidling, der resulterede i mere varige ansættelsesforhold, samt ønsket om at stille uddannelseskapacitet til rådighed for de ledige, som på forhånd kunne påregne at blive ansat.

Efter det således oplyste er der ingen baggrund for at antage, at arbejdsformidlingens fremgangsmåde i denne sag har haft andre formål end at sikre B & W den bedst kvalificerede arbejdskraft.

Spm. nr. 531

Til *finansministeren* (11/3 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvor meget betaler skatteyderne til sexkurset på Odense sociale Højskole, og hvor meget havde de betalt, hvis den af regeringen nu ønskede økonomiske politik allerede var gennemført?«